

“Імплементация принципів *acquis communautaire* в діяльності органів публічної влади”

У ході обговорення основної проблематики за напрямом “Імплементация принципів *acquis communautaire* в діяльності органів публічної влади” на підставі виступів представників дискусійної групи № 6 XVII учасники висловили такі висновки:

1. В Україні триває процес розвитку організаційно-правового забезпечення запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом. Чинне законодавство в цій сфері потребує вдосконалення за такими напрямками: 1) слід вирішити концептуальну та поняттєво-термінологічну узгодженість положень законів України: «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення», «Про запобігання корупції», «Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів»; 2) слід впроваджувати у національне законодавство Рекомендації FATF та положення Директиви ЄС 2015/849 Європейського Парламенту і Ради щодо запобігання відмиванню грошей та боротьби з тероризмом; 3) слід деталізувати порядок виявлення та реєстрації, а також подання суб'єктами первинного фінансового моніторингу Державній службі фінансового моніторингу інформації про фінансові операції, що підлягають фінансовому моніторингу.

2. Оскільки міжнародне співробітництво є важливою запорукою успіху в протидії торгівлі людьми, з метою посилення реакції на транснаціональну злочинність, у доповнення до зусиль на міжнародному рівні, вважаємо основні підходи щодо підвищення ефективності міжнародного співробітництва стосовно подолання торгівлі людьми повинні включати такі заходи:

- виявлення причин неефективності боротьби із торгівлею людьми шляхом проведення ревізії правових і організаційних методів щодо протидії торгівлі людьми на національному, регіональному та міжнародному рівнях;
- створення транснаціональної стратегії протидії торгівлі людьми;
- формування скоординованого плану взаємодії усіх суб'єктів протидії торгівлі людьми.

3. Сучасне вітчизняне публічне управління в соціальній сфері, як найбільш чутлива до змін сфера, динамічно реагує на виклики мінливого глобалізованого світу. Невирішені проблеми, які накопичуються у соціальній сфері (незавершена медична реформа та зменшення доступності медичної допомоги; низький рівень соціальної реалізації навіть високо-ступеневої освіти та поширення безробіття; руйнація систем мотивації професійного зростання та диференціації у оплаті праці; зниження рівня соціального захисту практично для всіх верств населення тощо) ставлять під сумнів легітимність інститутів публічного управління України та обраного ними курсу. Саме тому для України сьогодні надзвичайно важливим є припинення подальшого дистанціювання влади від інститутів громадянського суспільства та інтересів пересічних громадян. Для органів публічного управління необхідним є налагодження постійного соціального діалогу з інститутами громадянського суспільства, профспілками, забезпечення реалізації визначених у законодавстві України механізмів ухвалення соціально-значущих управлінських рішень.

4. З урахуванням авторитету Ради Європи принципи, які в них закладені, стали загальноприйнятими в Європі цінностями, що мають бути критеріями оцінки організації судової влади в країнах-членах Ради Європи, якою є і Україна. Вважаємо за доцільне взяти до уваги Рекомендації Комітету Міністрів Ради Європи та впровадити такі критерії, за якими мають реформуватися відповідні інститути судової гілки влади в Україні в аспекті доступності правосуддя:

- обов'язок держави забезпечити надання високопрофесійної правової допомоги особам;
- інформування громадськості про місцезнаходження і компетенцію судів;
- застосування спрощених судових процедур;
- забезпечення доступу потерпілого до правосуддя;
- створення сучасних автоматизованих систем зберігання судових рішень із забезпеченням належного доступу до них;
- вжиття заходів, спрямованих на підвищення ефективності управління робочим навантаженням, фінансами, інфраструктурою, людськими ресурсами й засобами зв'язку в судовій системі та ін.

5. Адаптація законодавства України до законодавства ЄС у сфері технічного регулювання залізничного транспорту потребує імплементації відповідного пакету директив та регламентів.

Діяльність органів влади у сфері адаптації законодавства України до законодавства ЄС поступово стає системною та планомірною складовою політики інтеграції України до ЄС. На даний час створено інституційний механізм та здійснено заходи щодо підвищення спроможності органів влади у сфері адаптації.

Адаптація українського законодавства до законодавства ЄС відбувається на фоні правової реформи в Україні. Держава повинна створювати нове законодавство, у відповідності до міжнародних принципів і стандартів, оскільки до цього часу в її правовій базі згадані принципи і стандарти просто були відсутні.

На цей час законодавство в Україні в частині регулювання основ діяльності залізничного транспорту не відповідає вимогам Директиви.

Для реалізації плану імплементації в найкоротший термін необхідно прийняти в новий редакції: Закон України «Про транспорт»; Закон України «Про залізничний транспорт».

6. З ратифікацією Європейської хартії регіональних або міноритарних мов Україна опинилася перед проблемою вирішення двох взаємовиключних завдань: утверджувати українську мову як державну і виконувати європейські зобов'язання щодо регіональних і міноритарних мов. З огляду на це сьогодні необхідно:

- прийняти Закон України «Про державну мову»;
- затвердити концепцію державної мовної політики;
- визначити першочергові заходи й фінансові можливості для реалізації положення Хартії.